

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg

Finansministeren
1. oktober 2014

Svar på Skatteudvalgets spørgsmål nr. 748, af 1. september 2014 (alm. del) stillet efter ønske fra Ole Birk Olesen

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvorfor Finansministeriet ikke benytter en elasticitet på 0,3 pct., som overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, vismand Claus Thustrup Kreiner og professor ved Københavns Universitet Jakob Roland Munch i det seneste studie af området er kommet frem til?

Svar

Indledningsvis er det vigtigt at gøre klart, at der er tale om to forskellige elasticiteter. Finansministeriet anvender en arbejdsudbudselasticitet på 0,1, mens den elasticitet, som Hans Jørgen Whitta-Jacobsen, Claus Thustrup Kreiner, Jakob Roland Munch refererer til, er elasticiteten af skattepligtig indkomst.

En lavere skat på lønindkomst (en højere marginalløn) kan – udover at øge arbejdsudbuddet i timer – også have afledte virkninger på kvaliteten af arbejdsudbuddet og gøre det mindre fordelagtig at modtage skattebegünstigede aflønningsformer eller omgå personbeskatningen ved direkte skatteunddragelser. Virkningen på den skattepligtige indkomst kan med andre ord være større end virkningen på arbejdsudbuddet i timer.

Disse supplerende afledte virkninger indgår som udgangspunkt ikke i Finansministeriets beregninger af adfærdsvirkninger af skatteændringer. Finansministeriets beregninger af virkningen på arbejdsudbud kan oversættes til en virkning på den skattepligtige indkomst, når der tages hensyn til timelønnen for det ændrede arbejdsudbud.

For lønmodtagere med lønindkomster over ca. 425.000 kr., kan elasticiteten på den skattepligtige indkomst således beregnes til at udgøre 0,11.

Det indebærer, at den afledte virkning på den skattepligtige indkomst af ændringer i topskatten er større end virkningen på arbejdsudbuddet i timer – specielt når det gælder ændringer i topskattesatsen.

Resultatet fremkommer ved, at effekten på arbejdsudbuddet er faldende med indkomsten, således at topskatteyderes arbejdsudbud reagerer mindre end

gennemsnitligt, jf. Finansministeriets normale antagelser, men samtidig har de pågældende personer en timeløn som overstiger gennemsnittet.

Visse forskningsresultater peger på, at måling af effekterne ved den skattepligtige indkomst fører til overvurdering af de reelle økonomiske konsekvenser.

Fx undersøger et studie af Peer Ebbesen Skov, Søren Leth-Petersen og Claus Thustrup Kreiner adfærdsvirkningerne ved sænkningen af marginals-katten i forbindelse med *Forårspakke 2.0*. Her blev marginals-katterne sænket markant ved bl.a. at fjerne mellemskatten.

Undersøgelsen viser, at et stort antal skatteydere spekulerede i at flytte indkomster fra 2009 til 2010, hvor indkomstskatterne blev sænket. Forfatterne vurderer, at ca. 2/3 af den målte stigning i den skattepligtige indkomst dette år kan tilskrives indkomstflytning.

Sådanne forhold kan indebære, at de strukturelle effekter overvurderes, når man betragter ændringen i den skattepligtige indkomst. Undersøgelsen finder i øvrigt, at effekten af skatteændringer er nogenlunde på niveau med Finansministeriets vurdering, selv om den altså søger at fange andre effekter af skatteændringer end arbejdsudbud.

Der er efter Finansministeriets opfattelse ikke tilstrækkeligt grundlag for at korrigere i de forudsætninger, der anvendes i forbindelse med vurderingen af ændringer i de personlige indkomstskatter.

Jeg kan i øvrigt henvise til besvarelserne til Skatteudvalget af alm. del spørgsmål 706, 707 og 708 af 17. juli 2014 samt Notat om Regneprincipper og modelanvendelse¹.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon

¹ <http://www.fm.dk/nyheder/pressemeddelelser/2012/11/oversigt-over-oekonomiske-regneprincipper>.